

Lov, dog saaledes, at dette Tillæg ikke kan komme i Betragtning ved Fastsettelsen af nogen Entepension.

§ 36.

1. Samtlige i Lov af 9de April 1851, §§ 12 og 16 til 18 hjemlede Invalidforsørgelser forhøies med 20 pCt. af det Beløb, enhver saadan Forsørgelse udgjør i Overensstemmelse med Lovene af 9de April 1851 og 24de Februar 1858, dog ikke medregnet den Del af samme, som ifølge Lov af 9de April 1851, § 12 a, alene beror paa Tjenestegrad og Tjenestetid. Disse Forhøielser regnes fra 1ste April 1874.

2. Fremdeles blive fra 1ste April 1874 at regne de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser for Afsiede og Efterladte, som af Krigshospitalskassen, Landmilkcesonden eller Søkvæsthusfonden ere tilstaaede Invalider, at forhøie med 20 pCt. af det Beløb, hvortil de i Genhold til Lovbevilling alt fra tidligere Tid ere blevne forhøiede.

3. Ved Fastsettelsen af samtlige ovennævnte Forhøielsesbeløb bliver dog at iagttage, at den hele Forsørgelse, som enhver Paagældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udbetales med ligestore maanedlige Beløb. Marsbeløbet forhøies derfor i mødende Tilfælde saameget, som dertil udfordres.

§ 37.

De Pensioner, Invalidforsørgelser og Understøttelser, som efter den 1ste April 1874 ere fastsatte i Genhold til Lovene af 9de April 1851, 24de Februar 1858 og 26de August 1864 ville være at omregulere og forfjellen at efterbetale i Overensstemmelse med nærværende Lovs Regler.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter de ved Gjennemførelsen af Lovene om Hærens og Søværnets Ordning samt de tilsvarende Lønningslove hidførte forandrede Tilstande i disse Værn, ere flere af de Forudsætninger, der laa til Grund for Loven af 9de April 1851 angaaende Pensionering af Militæretaternes Underklasser samt om Invalidforsørgelse, blevne forandrede i en ikke ubetydelig Grad: Dels svare de nuværende Benævnelser for begge Værns Underbefalingsmænd og Ligestillede ikke til dem, der findes opførte i nævnte Lov, dels ere Lønningerne, som ligge til Grund for Fastsettelsen af Pensionens Størrelse, undergaaede Forandringer, og derved det Forhold mellem Pension og Lønning, som Loven tilføjede at fastsætte, ikke uvæsentlig forrykket. Da en Revision af Loven af 9de April 1851 som Følge heraf maatte anses ønskelig, blev der i Rigsdagssamlingen 1869—70 forelagt Folkeathinget et revideret Lovforslag, hvori der var taget Hensyn til ovennævnte Organisations- og Lønningslove og til saadanne mindre Ændringer, om hvis Hensigtsmæssighed man havde Erfaringen for sig,

samt desuden til de Bestemmelser, som Lovene af 24de Februar 1858 og 26de August 1864 allerede havde knyttet til Loven af 9de April 1851; Lovforslaget førte imidlertid ikke til en ny Lov, det blev ved Overgangen til 2den Behandling henviset til et Udvalg, som den 20de Mai 1870 afgav sin Betænkning, men naaede ikke derefter at komme til 2den Behandling. Da imidlertid de samme Grunde, som dengang gjorde Lovens Revision ønskelig, endnu vare tilstede, da tilmed det Forhold mellem Pension og Lønning, som i sin Tid blev tilføjtet, var bleven endnu mere forrykket ved Lovene af 17de Mai 1873, og da de ved Lovene af 9de April 1851 og 24de Februar 1858 fastsatte Invalidforsørgelser formentlig maatte erkjendes for at være utilstrækkelige, blev Sagen paany indbragt for Rigsdagen i sidste Samling, men naaede heller ikke dengang at komme til 2den Behandling.

Nærværende Forslag vil i de fleste Punkter findes at være i Overensstemmelse med det i sidste Samling forelagte; men i enkelte Punkter, og da